

سوره 35: فاطر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بهناوی خوای بهخشندهی میهره‌بان

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أُنْجُحَةٍ
مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
(1)

سوپاس و ستایش بو خوایه‌که‌به‌دیینه‌ری ئاسمانه‌کان و زهویه،
فریشته‌کانی کردوو‌به‌فرستادهی خوئی و بالداریشن، هه‌یانه‌دوو، یان
سئی، یان چوار باله، له‌دروستکردندا هه‌رچی بویت زیادی دهکات
(له‌ژماره‌ی فریشته‌کان، له‌ئه‌ستیره‌و هه‌ساره‌کان، له‌ئاده‌میزادو
په‌ری... هتد) به‌راستی خوا ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه.

مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ
بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (2)

(هه‌رکاتی‌ک) خوا ده‌روازه‌ی ره‌حمه‌ت و به‌خششی خوئی له‌خه‌لکی
بکاته‌وه، هه‌یچ که‌س و هه‌یچ شتی‌ک ناتوانی‌ت به‌ری بگریتی، وه‌هه‌ر
کاتی‌کیش بی‌گریته‌وه‌و دایخات که‌س ناتوانی‌ت بی‌جگه‌له‌و بی‌کاته‌وه، نه‌و
زاته‌هه‌ر خوئی به‌ده‌سه‌لات و دانایه.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ
السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ (3)

ئه‌ی خه‌لکینه‌بیر بکه‌نه‌وه‌له‌چاکه‌ی خوا به‌سه‌رتانه‌وه، ئایا جگه‌له‌خوا
دروستکارو به‌دیینه‌ری تر هه‌یه‌له‌ئاسمان و زه‌ویدا رزق و رۆزیتان پی
به‌خشیت، (ئاشکرایه) که‌جگه‌له‌و زاته‌خوایه‌کی تر نیه، ئیتر چۆن له‌و
بیرو باوه‌ر ده‌روسته‌لاده‌هن؟ (پاشان دلخۆشی پی‌غه‌مبه‌ر ده‌داته‌وه‌و
ده‌فه‌ر مویت: نه‌گه‌ر ئه‌مانه‌تۆ به‌درو ده‌خه‌نه‌وه، نه‌وه‌دلنیا
به‌که‌پی‌غه‌مبه‌رانی تریش پیش تو به‌درو خراونه‌ته‌وه، به‌لام (خه‌مت

نهبيت) سهر نهجامی هه موو کاریک بۆلای خوا ده گهر یته وه
(ئهوانه له دهستی ده رناچن).

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ (4)

خۆ ئه گهر (خوانه ناسان) تو (ئهی محمد صلی الله علیه وسلم) به درۆ
بخه نه وه (ئه وه غه مگین مه به) چونکه پێغه مبه رانیک پێش تو (له لایهن ئه
جو ره که سانه وه) به درۆ خراونه ته وه، دلنیاش به که سهر نه جامی هه موو
شنتیک بۆلای خوا ده گهر یته وه.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ
الْعُرُورُ (5)

ئهی خه لکینه دلنیا بن که به لینی خوا راست و دروسته (قیامهت به رپا
ده کات و له هه موو کهس ده پرسیته وه) نه کهن ژیا نی دنیا سهر تان لی
بشیوینیت و شهیتان غه راو سهر گهر دان تان بکات.

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ
السَّعِيرِ (6)

(چونکه) به راستی شهیتان دوژ من تانه ئیوهش به دوژ منی خوتانی دانین،
چونکه هه می شه بانگی تاقم و دار و دهسته ی خوی ده کات تا ببه نه نیشته جیی
دۆزه خ.

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَأَجْرٌ كَبِيرٌ (7)

بێگومان ئه وان هه که کافرو بێ پروان سزای زیڕ پر ئیش و نازار
چاوه رپیا نه، ئه وان ههش که باوه رپیا نه هینا وهو کرده وه ی چاکیان نه جام
داوه لیخو شبوون و پاداشتی پیروۆزو به ریز چاوه رپیا نه و بویان ناماده یه.

أَقَمَنَ زَيْنٌ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَأَاهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ
يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ (8)

ئایا ئەو کەسەى کە کردەو هەناشرینهکانى بۆ رازینراو هتەو هەو بەجوان و چاک دەبینیت؟! (وەك ئەو کەسەوایە کە پێوهرى خوایى پێیه بۆ چاکەو خراپە)؟ بەرستى خوا بیهوى هەر کەس گومرا بکات دەیکات، و هەر کەسێ هیدایەت بدات دەیدات، (ئەلبەتەنەك بەشیوهرى گۆترهکارى و هەر هەمەکى) کەواتەتۆ بەخەفەتیانەو هخۆت مەفەوتینە، (چونکە بەرستى خوا زۆر ئاگاو زانیەبەو کارو کردەوانەى کە ئەنجامى دەدن).

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فُسُقْنَاهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ (9)

خوا ئەو زاتەیه کە باى رەحمەت دەنیریت و هەلمى دەرپاکانى پێ دەگۆزیتەو هەو دەیکاتە هەور، زهوى مردووى پێ پاراو دەکات، (و هەدەفەر مویت): پاشان ئەو زهویەمان پێ زیندوو کردەو هەوای ئەوهرى کە مردبوو، زیندوو کردەو هەو (ئێو هەش) بەو شیوهرى دەبیت.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يَبُورُ (10)

ئەوهرى کە سەر بەرزى و پایەبەندى دەویت (با بزانییت) کە هەموو سەر بەرزى و پایەبەندیەك شایستەى خوایەو هەر ئەویش دەبێهەخشیت، گۆفتارى چاک و جوان و بەجى بۆلای ئەو بەرز دەبیتەوهر، کار و کردەوهرى چاکیش هەر ئەو بەرزى دەکاتەوهر، جا ئەوانەى کە پیلانى خراب دەگێرن سزای زۆر توندوتیژ بۆیان ئامادهیه، بێگومان پیلانى ئەوانە هەر خوا خۆى پووچى دەکاتەوهر.

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ نُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْقَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمْرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ (11)

خوا ئێوهرى لەخاک دروست کردوهر، لەو هەوداش لەنو تەفەیهك (کە بریتیه لەبەیه کە گەشتنى سەر هەمى کۆتەیهك لەگەڵ هێلکۆ کەیه کدا)

لهو هودوا كردوونی بهجوت (بهنیرو می)، هیچ مینیهیهك ئاوس نابیت و نازیت و (سکهکهی) دانانیت بهبی ئاگاداری ئهو زاته، هیچ تهمهن دریژیک، تهمهنی دریژ نابیت و لهتهمهنی کهمنابیتهوه، کهیاداشت نهکر ابیت لهکتیبیکدا، بیگومان ئهو شتانه لای خوا زور ئاسانه.

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذَبٌ فُرَاتٌ سَائِعٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أَجَاجٌ وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَآخِرَ لِنَبْتَعُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (12)

ههردوو جوړ دەریا وهکو یهک نین، یهکیکیان ئاوی سازگار و خوش، ئهوی تریان سوپرو تال، لههردووکیان گوشتی تهرو تازهدهخون، جوړهها شتی گرانبهها (وهک گهورههرو مرواری و یاقووت... هتد) دهردین و لهبهری دهکهن و خوټانی پیا دهرازیینهوه، ئینجا کهشتیهکان دهبنیت ئاوهکهلهتهکهن و (بهئسانی پیا دهروون) تا لهبهخششهکانی پهروهردگار بههروهوهر ببن، بهلکو سوپاسگوزاریش بن.

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ (13)

(ههرو خوايهکه): شهو تیههلهکیشی روژ دهکات، روژیش تیههلهکیشی شهو دهکات، خوړو مانگی رامهیناوهههریهکهیان تا کاتیکی دیاریکراو لهسورانهوهدايه، ئا ئهو خوايهپهروهردگار تانهخواههنی ههموو مولک و بهدیها توهکانه، (بهلام) ئهوانهی جگهلههاناو هاواری بو دهبن و لیبی دهپارینهوتهنانهت خواههنی تویکلهتهکهکهی دهواری ناوکی خورماش نین.

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ (14)

خو ئهگهر هاناو هاواریان بو بهرن گوئیان لیتان نیهو نایبسن، ئهگهر بشببسن بهدهمتانهوهنایهن، روژی قیامهتیش حاشا دهکهن لیتان و لهوهی

کهبه(خواتان) زانیون، بیگومان کس نیهوهک (خوا) ئاگاو زانا بیت،
وهههوالی راست و دروست بگهیهنیت.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ (15)

ئهی خه لکینه ئیوهههژارو نه دارن و هه می شه ئاتاجی خوان، (لهههموو
کاتو شوینی کدا، وهبو ههموو شتیک) هه ر تهنها خوایه که بی نیاز هو
شایانی سوپاسه.

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ (16)

ئهگه ر بیهوی ئیوه لهناو ده بات و کهسانی تر سه ر له نوی دینی ته کایه وه.

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ (17)

ئه مهش بو خوا کاریکی زور ئاسانهو (ئه نجامدانی هیچی پی ناچیت).

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَآ لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ
وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ (18)

هیچ گونا هباریک گونا هی کهسانی تر هه لناگریت (له قیامه تیشدا) ئهگه ر
بارگرانیك (گونا هباریک) هاوار له کهسیک بکات تا باری سه ر شانی
سوک بکات هیچ باری سوک ناکات ههتا ئهگه ر خزمیشی بیت (جا تو
ئهی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم) تهنها ئهوانه بی دار
ده که پته وه که له پهر وه ر دگاریان ده تر سن له غیب و په نهانیدا وه نویژ هکانیان
به چاکی ئه نجام ده دن، ئه وسا ئه وهی دل و ده رون و گو فتارو کرده وهی
خوی پاک بکاته وه، ئه وه سوو ده که ی بو خوی ته تی، گه ر انه وه
سه ر ئه نجامیش بولای خوی گه وره یه.

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ (19)

(ئاشکرایه که) کوپرو چاوساغ وهک یهک نین.

وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ (20)

تاریکییہکان و پروناکیش (چوون یهک نین).

وَلَا الظُّلُّ وَلَا الحرُّورُ (21)

وہسیبہرو خورہتاویش (وہک یهک نین).

وَمَا يَسْتَوِي الأَحْيَاءُ وَلَا الأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ
مَنْ فِي القُبُورِ (22)

زیندوان و مردوانیش (ھاوتای یهک نین).

بیگومان خوا (راستی دہدات) بهگویی ہر کہسیکدا کہبیہویت بہلام تو
(ئہی پیغہمبہر صلی اللہ علیہ وسلم) ناتوانیت (پہیامہکت) بگہیہنیت بہو
کہسانہی کہلہناو گوردان (مہبہست کافر انہکہوہک مردوو نابیسن،
وہئہگہر بشیبیسن سوودی لی و ہرناگرن).

إِنَّ أَنْتَ إِلا نَذِيرٌ (23)

بہلکو تو (ئہی پیغہمبہر) تہنہا بیدار کہر ہوہو ترسینہری
(خوانہناسانیت).

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ (24)

ئیہتومان رہوانہکردوو بہہحق و راستیہکی تہواوہوہ، تو مژدہدہری
(نیماندارانیت)، ترسینہری (بی پرواکانیت) ہیچ گہل و نہتہوہیہکیش
نہبووہکہفرستادہو بیدار کہر ہوہیہکی بو رہوانہنہکرا بیت.

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ
وَبالْكِتَابِ الْمُنِيرِ (25)

خو ئہگہر تو (ئہی محمد صلی اللہ علیہ وسلم) بہدرؤبخہنہوہئہوہ (دلئت
لہخوت دانہمیئیت) ئہوانہی پیش ئہمانیش (ہر ہلویستیان و ابووہ،
پیغہمبہر انیان) بہدرؤخستوتہوہ (ہر چہندہ) پیغہمبہر ہکانیان

به (معجزة) و بهلگه‌ی به‌هیزه‌وه، به‌په‌یام و کتییی پروون و ناشکر او ه‌بو‌یان
ر هوانه‌کر ابوون.

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ (26)

له‌وه‌دوا کافرو بی پروا کانم گرت و له‌ناوم بردن (سه‌رنج بدهو پروانه)
چ به‌لایه‌کم به‌سه‌ر هینان.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ
الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيْضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ (27)

نایا نابینی که‌خوا له‌ناسمانه‌وه باران ده‌بارینی، وه‌به‌و بارانه‌جوره‌ها
به‌روبو می جیاوا زمان دهر هینا که (ره‌نگیان، قه‌بار هیان، تامیان، بو‌نیان،
شیوه‌یان، شوینیان، وهرزیان) جیاوازه.. (هه‌روه‌ها) که‌ژو کیوه‌کانمان
به‌زنجیره‌کی‌شاوه، هه‌یانه‌چین و هیل و نه‌خشی سپی و سووره‌و نه‌وانیش
ره‌نگیان جیاوازه، هه‌شیانه‌ره‌شیکی تاریک و توخه..

وَمِنَ النَّاسِ وَالْدَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ
عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ (28)

(هه‌روه‌ها) له‌خه‌لکیش، له‌گیانداران و مال‌اتیش، جوره‌ها ره‌نگ و شیوه‌و
(قه‌باره‌ی جیاوازه) هه‌یه. به‌راستی زاناکان (په‌ی به‌و نه‌ینیانه‌ده‌به‌ن و)
له‌ناو به‌نده‌کانی خوا دا هه‌ر نه‌وان له‌خوا ده‌تر سن (له‌سه‌رده‌می عیلم و
زانستیدا نه‌م راستیه‌روونه‌چونکه‌زاناو پسپوران کاتی ورده‌کاری
به‌دییه‌نراوان په‌ی پی ده‌به‌ن، زور هه‌ست به‌گه‌وره‌یی و ده‌سه‌لاتی خوا
ده‌که‌ن)، به‌راستی نه‌و خوا به‌بالا ده‌سته‌و، زوریش لیخوشبووه (کاتیک
که‌خه‌لکی پرووی تیده‌که‌ن و باوه‌ری پی دینن).

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا
وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُورَ (29)

به‌راستی نه‌وانه‌ی که‌په‌یامی خوا (قورئان) دهور ده‌که‌نه‌وه‌و نو‌یژه‌کانیان
به‌چاکیی نه‌نجام ده‌دن، وه‌له‌و رزق و پروزی و سامانه‌جور او جورانه‌ی

که پیمان به خشیون، ده به خشن به نهی و به اشکرا.. (که به خشیونی زانستی و یه رمه تی خه لکی به جهستهش ده گریته وه) به نهی (بو نه وهی ریو و پامایی تیکه ل نه بیت)، به اشکراش (بو هاندانی خه لکی) نه وانه به ئومیدی بازر گانیبه ک نه و کار ده کهن که هر گیز نائومیدو زه ره مهند نابن.

لِيُوقِيَهُمْ أَجْرَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ (30)

(خوای میهره بانیش) وهفا دهکات به به خشیونی پاداشت بویان و له خه لات و به خشی زیاتریش به هر مه ندیان دهکات، به راستی نه و خواجه زور زور لیخوشبو وه و زوریش سو پاسگوزاره..

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ (31)

(نه ی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم) نه وهی که به وهی و نیگا بو مان ره وانه کردیت لهم قور ئانه، نه وه حق و راستی به پشتگیری کتیه پیشوه کانیشه، به راستی خوا زور ئاگا و بینا به به بنده کانی.

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْنُ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ (32)

پاشان که سانیکمان کرده خاوهن و را گیه نه ری نه م قور ئانه که هه لمان بزاردوون له به بنده کانمان، هه یانه سته می له خوی کردو وه (چاکه ی که مه و گونا هی زوره)، هه شیانه مام نا وه ندیبه، هه شیانه زور گهرم و گوره که چاکه کاریدا به ویست و (یار مه تی) خوا، (ئا نه و هه لبزاردنه و نه و گهرم و گور بیله چاکه کاریدا) ریرو خه لاتیکی زور گهره یه..

جَنَاتٌ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ (33)

(ئەو بەختە ھەر انەلەپاداشتى ئەو ھەول و كۆششاناھاندا) دەچنەباخەكانى بەھەشتى (عدن) ھو، لەوى دەستبەندى ئالتون و مروارى دەكەندەستيان، پۆشاكيشيان لەو بەھەشتەدا ئاوريشمە.

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ (34)

(ئىنجا ھەموان لەخۆشيدا) دەلین: سوپاس و ستایش بۆ ئەو خوايەى كە ھەرچى غەم و پەژارەيەلد و دەروونى دەرکردىن، بەراستى پەرودەرگارمان زۆر لىخۆشبوو و سوپاسگوزارە.

الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ لَّا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ (35)

ئەو خوايەى كە جىنشىنى كردىن لەمالى ھەميشەبيدا بەبەخشش و ريزى تايبەتى خوى ئىتر ھىچ نەخۆشى و ناخۆشيبەك توخمان ناكەوئىت ھىچ ئازارو ئىشيكى دەروونى نزيكمان ناكەوئىت.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ (36)

(لەولاشەو) ئەوانەى كە كافرو بى باوەر بوون دۆزەخ بۆيان ئامادەيە، بريارى لەناوچونيان نادرى (تا رزگاريان ببيت!!) تەنانەت بەشى لەسزاكەش لەسەريان كەم ناكريتەو، ئا بەو شيوھيەھەموو كافرو بيدينەسەرسەختەكان سزا دەدرين و تۆلەيان لى دەستينين.

وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرَجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أُولَٰئِكَ نُعَمِّرُكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ (37)

ئەوانەگريەو زارى و ھاوارو قيژەو نالەيان لەناو دۆزەخدا لى بەرز دەبيتەو (بەكەساسيبەو دەلین) پەرودەرگار! دەرمان بينەو رزگارمان بەكەلم حالە (مەرج بيت) كارو كردهو ھى چاك ئەنجام بەدين، ئەك ئەو ھى كەجاران دەرمانكرد، (لەو ھەلامياندا خوا دەفەر موئىت) مەگەر تەمەنيكمان پى نەبەخشين، ئەو ھى دەيوست يادى بكات و بيريك بكاتەو (مەگەر

مؤلہتمان نہدا)، بیدار کەر موہشمان بو پر مو انہنہ کردن، (دیار هکه ههموویان خه جالہت و سہر شوپر دہبن و قسہیان نامینیت، بویہ پییان دہوتریت):
 دہبجیژن (سزای سہختی دوزہخ) بیگومان پشتیوانیکیش نیہبہرگری
 لہستہمکاران بکات.

إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (38)

بہرستی خوا زانو شارہزای نہینیبہکانی ئاسمانہکان و زہویہ، بہرستی
 ئەو زاتہزور زانیہبہوی کەلہسینہو دل و دہروونہکاندا حەشاردراوہ..

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ
 كُفْرَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ إِلَّا خَسَارًا (39)

ہەر ئەو زاتہئویہی کردہجینشین لہزمویدا، جا ئەوی کە کافرو بی پروا
 بیت، ئەو کافر بوونہکەہی لہسەری دہکەویت، بیباوہری کافران، ہیچیان
 لای پەرودگار یان بو زیاد ناکات، جگەلەخەشم و قینی خوا لییان،
 خوانناسی کافران ہیچ دەستکەوتییکی نیہجگەلەخەسارەت مەندیی و
 زەر مەندیی (نہبراوہ).

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ
 الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْهُ بَلْ
 إِن يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا (40)

(ئەہی پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم پییان) بلی: ھوالم بدەنی دەر بارەہی
 ئەو شتانەہی کردووتانہبہھاوہل (بو خوا) و ھانو ھاواریان بو دہبەن،
 پیشانم بدەن کام شوینی زہوییان دروستکردوہ، ئایا بەشداریبہکیان
 ھەیلەگەل خوادا لہدروستکردنی ئاسمانہکاندا!! یاخود کتیبیکمان پی
 بەخشیون تا دلنیابن (لا ھاوکاریی بتەکان)!! بەلکو ستەمکاران ھەر
 بەلینی نادروست و بیروباوہری نابەجی دەدەن بەگوئی یەکتردا.

إِنَّ اللَّهَ يُمَسِّكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِن زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ
 أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا (41)

بهر استی هەر خوايه كه ئاسمانه كان و زهوى راگرتوو هو نايه لئيت تيك بچن و لهيهك بترازين، خو ئه گهر تيك بچن و لهيهك بترازين، كى ده توانيت جگه لهو زاته هه مېشهو بهر دهوام خوگرو ئارامگرو ليخوشبووه.

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنَ إِحْدَى الْأُمَمِ
فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا (42)

ئهو (كافرو هاوه لپهر ستانهى قورهيش) زور به گهرمى بهخوا سوينديان دهخواردو دهيانگوت: ئه گهر (پيغه مبهريكى) بيدار كهر هو بهويان بيت له هه موو گهلانى تر باوه ردار تر دهن، كه چى كاتى كه پيغه مبهريكيان بو ره وانه كرا له سهركهشى و دووره پيريزى زياتر هيچى تريان لى نه وه شايه وه.

اسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأُولِينَ فَلَن نَّجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَن نَّجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا (43)

چونكه خويان بهگه رهو زل زانى لهزهويداو پيلانى شهرو تاوانيان كيشا، (بهمه جيك) پيلانى شهرو تاوان (هه مېشه) بهسه ره واندا ده شكيتته وه كه نه خشهى بو دهكيشن، مه گهر ئه مانه (به دژايهتى ئيسلام) ته نها چاوه رپى ئهو كار ساتانه بكن كه بهسه ره گهلانى پيش نه ماندا هاتوو، (كاتى كه بر و ايان به پيغه مبه ره ان نه هيناوه، له ناوبران) ئيتر تو نابينيت هه رگيز له ياساو بهر نامه كانى خوادا گوپرانكارى پيش بيت، هه رگيز نابينيت ياساو بهر نامه كانى خوا له نه خشهى خويان لابه دن (كه به شيكى ريسوا كردنى پيلان گپرانه).

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِن شَيْءٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا (44)

ئايا ئه وه ناگه رپن بهزهويدا، تا سه رنج بدن و ته ماشا بكن، چو ن بوو سه ره نه جامى (گهلانى) پيش نه مان و چيمان بهسه ره هينان، ئه وان هه يزو

دهسه لاتیان لهمان زیاتر بوو، وهنهبی خوا هیچ شتیکی لهدهست دهر بچییت لهئاسمانهکان، یان لهزهویدا، چونکه بهراستی ئهو زاته زور زانایه و زوریش بهدهسه لات و بهتوانایه.

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا (45)

خو ئهگهر خوا توله له خه لکی بسینیت لهسه ئه نجامی کارو کرده وهی (نادر وستیاندا) هرچی زینده وه هر هیه لهسه ر ووکاری زهوی نهده ما، به لام (خوا ئه وهنده به په له نیه له توله سهندن) به لکو دوا یان ده خات بو کاتیکی دیاریکراو، جا هر کاتیک وهخت و روژی خو ی هات، بیگومان ئه و کاته خوا زور بینایه به بنده کانی (کارو کرده وهیانی هه مو له بهر ده ستایه).